

Vince Jánosné Gödöllői Nyaraláson



Ezt a fotót édesapám készítette rólam 1936-ban, egy gödöllői nyaralás alkalmával. Nyaranta az egész család, az egész háztartás lovas stráfkocsival leköltözött nyaralni, házakat béreltünk ki. Olyanokkal mentünk, akikkel Pesten is összejöttünk. Barátokkal, például Altmannékkal, ahol egy fiúgyerek volt. Meg rokonokkal is -- például apám húga, Bruckerék a gyerekekkel, az unokabátyámmal, Pistával és az unokanővéremmel, Verával. Vele szinte együtt nőttünk fel, hiszen sréhen szemben laktak, ő is oda járt iskolába, ahová én, és csak kilenc hónap volt kettőnk között. Már Pesten készültek a szülők ezekre a közös nyarakra. Volt egy óriási utazóládánk, akkora, amibe öt ember is belefért volna, és abban vittük az egész háztartást, fazekakat, lábasokat, mindent. Vittük természetesen a háztartási alkalmazottat is. Nagyon szép helyeken jártunk, és nagyon szívesen mentem mindenhová. Családonként, közel egymáshoz béreltek a szülők házakat. Voltunk Mátyásföldön, Gödöllőn, Visegrádon is. Apám például Gödöllőre minden nap lejött, de Visegrádra csak hétvégén, péntek este vagy szombaton. Őt pihentette már maga az utazás is, és ha hajóval

érkezett, azt nagyon élvezte. Ha apám lejött, akkor nagyon sokat foglalkozott velünk, gyerekekkel. Erdőbe vitt bennünket kirándulni. Mivel Gödöllőn egy vacak kis strand volt, átvitt minket Öreghegyre, aminek gyönyörű nagy strandja volt. Mentünk a Szent Jakab-tóhoz is. Különböző társasjátékokat játszottunk együtt, barkochbáztunk is. A szülőknek színházasdit adtunk elő az Altmannék kertjében, az unokatestvérem, Brucker Vera volt a köteltáncos, de a kötél le volt fektetve a földön, és úgy 'egyensúlyozott'.